

jeg, det er rimeligt paa Forhaand at gøre enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk), som var Ordfører for Venstre, meddelte, at han ligesom jeg forrige Gang havde taget fejl ved at betegne Lovforslaget som et Forslag fra i Fjor. Det mener jeg dog, at jeg har været berettiget til at udtale. Lovforslaget blev fremsat i Landstinget den 19. December 1923, og selv om jeg menes at have den Opfattelse, at jeg er forud for min Tid, saa hævder jeg dog, at jeg maa have Ret til at sige, at den 19. December 1923 var i Fjor.

Det ærede Medlem søgte at indlede en storpolitisk Diskussion om Luksusbeskatning ved en sindrig Sammenholden af de Udtalelser, Socialdemokratiets ærede Ordfører fremkom med, med de Udtalelser, der fremkom fra min Side med Hensyn til Luksusbeskatning. Jeg tror ikke, vi skal komme ind paa en stor Diskussion herom ved denne Lejlighed; jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at naar Socialdemokratiet har diskuteret indbyrdes om Luksusbeskatning, har det aldrig været med Henblik paa Hundeafgiften.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger — det samme gælder for øvrigt det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) — vedrørende Anmeldelsespligten, denne Udvidelse af Bestemmelserne angaaende Hundetegnet, som her foreslaas i § 1. Naturligvis er disse Regler foreslaaet af Hensyn til at opnaa den størst mulige Kontrol. Det har jo flere Gange vist sig, at naar man søger at indføre Lovregler for det hele Land, saa er man fra Landboernes Side meget villig til at anerkende disse Lovreglers Nødvendighed for Kontrollens Skyld, vel at mærke, naar det kun gaar ud over København og Købstæderne, medens man er meget mindre tilbøjelig til at anerkende Nødvendigheden af dem, saa snart det drejer sig om de egentlige Landkommuner. Det vil ikke undre det ærede Medlem, at man i alt Fald fra Ministeriets Side paa Forhaand vil sige: naar vi vil gennemføre en eller anden bestemt Lov og sikre os Kontrollen, saa maa vi sikre os den over hele Landet, og det er naturligvis ud fra denne, man kan sige noget formelle, Betragtning, jeg har fundet det rimeligst at have fælles Grundregler for hele Landet. Jeg kan selvfølgelig godt give det ærede Medlem, som var Ordfører for Venstre, (Gisselbæk) Ret i dette, at Indførelsen af denne Anmeldelsespligt med det dertil knyttede Tegn ikke sikrer, at den for

Hunden ansvarlige altid skal kunne findes. Det er jeg nok klar over; og hvis det kun drejede sig for det ærede Medlem om at faa slettet denne Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, skulde det i ingen Henseende støde paa Modstand fra min Side. Men det er ikke dette alene, der er lagt Vægt paa, det, der er lagt Vægt paa baade for Kontrol- og Afgiftsreglernes Vedkommende, er saa vidt muligt at finde den ansvarlige, og der vil ingen kunne benægte, at det er væsentlig lettere at sikre sig disse to Formaaals Opnaaelse, hvor Hunden er forsynet med et Tegn. Jeg maa indrømme det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at dette Tegn naturligvis ikke kan svæve i Luften, da det er Hunden, der skal bære det; men jeg har ikke tænkt mig, at Anskaffelsen af en simpel Læderrem med et Spænd skulde være uoverkommelig, selv paa Landet.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Lovforslagets § 6, hvis Hovedbestemmelse jo gaar ud paa, at hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri; dog kan Sogneraadet bestemme, at der af saadanne Hunde svares en Afgift af 5 Kr. aarlig. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse kun kan tiltale det ærede Medlem, idet den jo tager Hensyn til Forholdene i den enkelte Kommune. Der kan være rene Landkommuner, hvor Hundeplogen er meget ringe, og hvor man derfor fra Sogneraadets Side siger: Her vil vi ikke indføre denne omstændelige Ordning; hvor der kun holdes een Hund, skal den være afgiftsfri her. Men der kan være andre Sognekommuner, i hvilke Forholdene er meget mere blandede, selv om det ikke er en egentlig bymæssig bebygget Kommune, og hvor det er rimeligt, at Sogneraadet faar Lov til at sige: Her er Antallet af Hunde blevet saa besværligt, at vi vil have indført Afgift over det hele. Hvad Taksterne angaar — denne Bemærkning gælder ogsaa det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) —, vil Takster jo altid være vilkaarlige. Det kan der selvfølgelig forhandles om, og man vil jo se, at Taksterne med Villie efter § 6 — netop under Hensyn til den Nytte, Hundene ubestrideligt kan gøre paa Landet sammenlignet med i Byerne — paa Landet er sat meget lavere, selv om det, for at man kan undgaa overflødig Hundehold, findes rimeligt, at der ogsaa betales noget paa Landet.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Albert Jensen), som med Hensyn til § 7 spurte mig, om jeg ikke kunde tænke